

Герої

Михайло Білецький

— Чому в тебе, любий друже,
Обличчя побите?
— Ет... — промовив той байдуже, —
Довго говорити.
В магазині, що на розі,
Продавали фарби.
Я підходжу,
Аж наперед
Пре якийсь нахаба.
Я кричу:
"Стать в чергу треба!" —
Ну, звісно, зчепились.
Він — по зубах,
Я — по ребрах!..
З годину з ним бились.
— І ніхто розборонити
Не міг вас, "героїв"?
— А хто б же міг, коли в черзі
Було нас лиш двоє?!